בעל ה' נעילות בשפתה חרופה. בשוגג ונודע לו בין כל תחת ותחת שהוא מן המניינים על המזיד כשוגג לכתחיל (ויקרא יט) בקורת תהיה ומלקות בשוגג ליכא וגבי מזיד רבי קרא דנפטר בקרבן אחד על ביאות הרבה כדילף התם וכ"ש על ביאות שוגג הרבה בהעלם אחד אבל שוגג ונודע לו בין ביאה לביאה למאן דאמר ידיעה בתחלה בתחלת בשאם ידיעה בתחלה ולבסוף חייב ידיעה בסוף בלבד פטור לפי שאין ידיעה אחרונה כלום שהרי כבר נפטר בראשונה ואין ידיעה אחת מצטרפת לחברתה לחייב עליה קרבן אחד ואפילו בשוגג ונודע לו בתחלת כל תחת ותחת ובסוף בכל תחת ותחת חייב חטאת בפני עצמה

כד א מיי' פ"ג מהלכות שבועות הלכה ז:

כה ב מיי' פ"ל מהלכו' שבת הלכה ח ופ"ז מהלכות שבועות הלי' יא:

נתכוין להגביה את התלוש. פירש בקונטרס כגון שכיון מוטל בערוגת ירק ונתכוין להגביה ותתך מת הממובר[א] מ"ל כה[ב] דפליגי[ג] בנתכוין לחתוך מת התלוש ותתך מת הממובר[ד] היינו ה[ה]לתתוך תלוש (ו) ותתך ממובר מחר מבל לחתוך ממובר זה ותתך ממובר מחר מסמע דחייב לכ"ע וקשה לר"ת דבסוף פ' קפך מבל (כריתות יט:) תמר שמולל המתעסק בחלבים ועריות חייב שכן נהנה בשבת פטור[ו] דמלאכת מחשבת לחרס תורה ומוכח התם דלפילו בנתכוין לקוטו תמנה זו וליקט תמנה לחרת פטור שמולל[ז] ולקמן בפרק הזורק (דף נ:) פטור ב' (ג) רבא נתכוין לזרוק לרבים וורק שמנה כי לא תמר כל מקום שהרבה תנות וכל שכן בנתכוין לזרוק בגד זה וזרק בגד אחר תמר דלא נעשה כלל לרצונו או נתכוין לחתוך ממובר זה ותתך ממובר מחר דפטור ונראה לר"ת[ח] דהכא מיירי בנתכוין לחתוך תלוש ומלא תלוש שהרי יודע שהיה ממובר ופליגי תני ורבא בקרא דלחר חטא הא דמוקי ליה רבי אליעזר בפרק קפך מבל (שם יט:) פרט למתעסק והכי איתא התם בהדיא דקתמר עלה לרבא מתעסק לא נתכוין לחתוך ותתך את הממובר לתני שנתכוין להגביה את התלוש ומלא תלוש שהרי אילימא דלפטר מטעם מלאכת מחשבת היינו בנתכוין לחתוך ממובר זה ותתך ממובר מחר דלא נעשה מתעסק והשתא תני שפיר דקתמר שגג בלא מתכוין לא נתכוין להגביה את התלוש ואפילו הכי פטור משום